

תפילה קודם לימוד:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה זכות לימוד זה שאני לומד בעד נשמת (פלוני בן פלוני), ובזכות לימוד זה האל הגדול הגבור והנורא שוכן עד וקדוש שמו, שתצרוך נשמתו בצרוך החיים, ותשים מחיצתו במחיצת צדיקים חסידים יסודי עולם העומדים לפניך ונהנים מזיו אור פניך, ותתן לו מהלכים בין העומדים לפניך, ותמחול ותסלח ותכפר ותמחה ותעביר כל מה שחטא וענה ופשע לפניך או עשה דבר שלא כרצונך, ואל תזכור לו שום חטא ועון ופשע ועבירה, אלא כל המצוות שעשה תזכרם לו לטובה, ורוחו תרגיע בחלק היושבים בגן עדן ונשמתו תתעדן בטוב הצפון לצדיקים, ותרים כבוד מנוחתו ולקץ הימים יעמוד לגורלו וילוח עליו השלום ועל משפכו יבא בשלום, בדכתיב: יבא שלום ינוחו על משפבותם, הוא וכל שוכני עמו ישראל בכלל הרחמים והסליחות והנחמות והישועות ונאמר אמן.

אות י - מסכת יומא פרק ח

משנה א

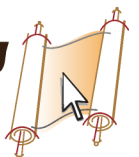
יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המטה. והמלך והפלה ירחצו את פניהם, והחיה תנעל את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

פרק זה עוסק באסורי ודיני יום הכפורים הנוגעים לכל אדם, ולא לעבודות בית המקדש. יום הכפורים, מכניסו ועד צאתו, אסור באכילה ובשתיה, ויש בהם חיוב פרת, וכן אסור ברחיצה, ובסיכה, ובנעילת הסנדל, ובתשמיש המטה, ובדברים אלו אין חיוב פרת. והמלך, והפלה תוך שלשים יום לנשואיה, ירחצו את פניהם, כיון שהמלך צריך להראות נאה, שנאמר מלך כלפיו תחזינה עיניך, והפלה צריכה להתנאות כדי להתחבב על בעלה ולמצא חן בעיניו. והחיה - יולדת, תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין.

משנה ב

האוכל פכותבת הגסה, פמוה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. כל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה, אין מצטרפין:

משנתנו מבארת את שעור האכילה והשתיה מאכל כל שהוא, שגדלו הוא פכותבת ביום הכפורים, שחיבים עליו פרת. האוכל הגסה - כתמר גדול, פמוה וכגרעינתה -

כפותכת, לחיבו פרת, וכן פל מיני המשקין מצטרפין למלא לגמיו. אבל האוכל פחות מכפותכת ושותה פחות ממלא לגמיו, אין האכילה והשתיה מצטרפים יחד לחיבו פרת.

כשעור התמר עם הגרעין שבו, וכן השותה משקה פל שהוא בשעור מלא לגמיו - שאם יחזיק את המשקה באחד מלחיו, יראה בולט, חיב פרת. וכל האכלין - אף אם אכל כמה מיני מאכלים, מצטרפין לשעור

משנה ג

אכל ושתה בהעלם אחת, אינו חיב אלא חטאת אחת. אבל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אבל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מרים, פטור:

נלמדים מלשון 'ענוני' האמור בפירוש, אינו חיב אלא חטאת אחת. אבל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות, שהרי אלו שני אסורים שונים. מי שאכל ביום הכפורים אכלין שאינן ראויין לאכילה, כגון עשבים מרים וכדומה, וכן אם שתה משקין שאינן ראויין לשתיה, וכן אם שתה ציר או מרים - רטב או מהל של דגים, פטור מכרת.

כפי שהתבאר לעיל, יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה, משנתנו מבארת שכיון ששניהם נלמדים ממקום אחד, נחשבים הם כעברה אחת: אדם ששגג ואכל ושתה ביום הכפורים בהעלם אחד - שנעלם ממנו האסור בפעם אחת, שלא ידע שהדבר אסור, או שלא ידע שהיום יום הכפורים, ולא נודעה לו טעותו בין האכילה לשתיה, כיון ששני האסורים

משנה ד

התינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

סכנה], אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתיים - שנה או שנתיים לפני שהם מתחייבים במצות, בשביל שיהיו רגילין במצות.

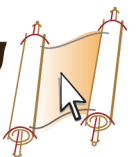
התינוקות - ילדים קטנים, אין מענין אותן ביום הכפורים [ניש אומרים שאסור להרגיל אותם לצום בעודם קטנים, כיון שיש בכך

משנה ה

עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאיין. ואם אין שם בקיאיין, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

פי רופאים בקיאיין שאומרים אם הוא צריך לאכול. ואם אין שם בקיאיין, מאכילין אותו על פי החולה עצמו, עד שיאמר די.

עברה - אשה מעברת שהריחה מאכל ביום הכפורים והתאונה לאוכלו, וסכנה היא לה ולעברה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה, מאכילין אותו על

משנה ו

מי שאֶחָזוּ בְלִמּוּם, מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ אֶפְלוּ דְבָרִים טְמֵאִים, עַד שִׁיאֲזוּרוּ עֵינָיו.
מי שֶׁנִּשְׁכַּח בְּלֵב שׁוֹטֵה, אֵין מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ מִחֲצַר כְּבֵד שְׁלוֹ, וְרַבֵּי מִתִּיא בֶן חֲרָשׁ מִתִּיר. וְעוֹד אָמַר רַבֵּי מִתִּיא בֶן חֲרָשׁ, הַחֹשֶׁשׁ בְּגֵרוֹנוֹ, מִטְּוִילִין לוֹ סָם בְּתוֹךְ פִּיּו בְּשֶׁבֶת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא סָפֵק נִפְשׁוֹת, וְכָל סָפֵק נִפְשׁוֹת דּוֹחָה אֶת הַשֶּׁבֶת:

שְׁזוּ רְפוּאָה בְּדוּקָה, וּבְמָקוֹם פִּיקוּחַ נִפְשׁ מוֹתֵר לְאֶכּוֹל בְּשֶׁר טְמֵא. וְעוֹד אָמַר רַבֵּי מִתִּיא בֶן חֲרָשׁ, הַחֹשֶׁשׁ [הַחֹשׁ כָּאֵב] בְּגֵרוֹנוֹ, שְׁמֵתְחִילִים הַחֲנִיכִים לְהִתְאַפֵּל וּלְהִרְקֵב, וְיֵשׁ חֲשֵׁשׁ שֶׁתִּתְפַּשֵּׁט הַמַּחֲלָה בְּגֵרוֹנוֹ [יֵשׁ הַגּוֹרְסִים 'הַחֹשֶׁשׁ בְּשֶׁנִּיר'], מִטְּוִילִין לוֹ סָם - תְּרוּפָה בְּתוֹךְ פִּיּו בְּשֶׁבֶת, אֶפְלוּ אִם לְצַרְךָ כֶּךָ צְרִיכִים לְבַשֵּׁל וְכַדוּמָה וְלַעֲשׂוֹת מְלָאכּוֹת הָאֶסּוּרוֹת מִן הַתּוֹרָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא סָפֵק נִפְשׁוֹת, וְכָל סָפֵק נִפְשׁוֹת דּוֹחָה אֶת הַשֶּׁבֶת.

מי שאֶחָזוּ בְלִמּוּם - חֲלִי פִתְאֵמִי הֵבֵא מִחֲמַת רְעִבּוֹן, וְהִסִּימֵן לְכֶךָ הוּא שְׁרָאִיתוֹ נִחְלָשׁת פִּתְאֵם, וְיֵשׁ בּוֹ סִכָּנַת נִפְשׁוֹת, מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ אֶפְלוּ דְבָרִים טְמֵאִים, עַד שִׁיאֲזוּרוּ עֵינָיו. מי שֶׁנִּשְׁכַּח בְּלֵב שׁוֹטֵה, וְהוּא מְסַכֵּן לְמוֹת, אֵין מֵאֲכִילִין אוֹתוֹ מִחֲצַר כְּבֵד שְׁלוֹ - מִיִּתְרַת הַכְּבֵד שֶׁל הַכְּלֵב הַשׁוֹטֵה, וְאִף שֶׁהֲרוּפָאִים נוֹהֲגִים בְּרְפוּאָה זוֹ, פִּיּוֹן שְׁאִין זוֹ רְפוּאָה בְּדוּקָה, אֵין מִתִּירִים מִחֲמַתָּה אֲכִילַת אֶסּוּר. וְרַבֵּי מִתִּיא בֶן חֲרָשׁ מִתִּיר, פִּיּוֹן שֶׁהוּא סוֹבֵר

משנה ז

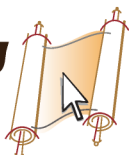
מי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מִפְּלֵת, סָפֵק הוּא שֶׁסָּפֵק אֵינוֹ שָׁם, סָפֵק חֵי סָפֵק מֵת, סָפֵק נִבְרִי סָפֵק יִשְׂרָאֵל, מִפְּקַחִין עָלָיו אֶת הַגָּל. מִצְּאוּהוּ חֵי, מִפְּקַחִין עָלָיו. וְאִם מֵת, יִנְיַחוּהוּ:

נִפְשׁוֹת דּוֹחָה אֶת הַשֶּׁבֶת. מִצְּאוּהוּ חֵי, וְאֶפְלוּ אִם רוּאִים שְׁלֵא יוּכַל לְחַיּוֹת עוֹד זְמַן רַב, אִף עַל פִּי כֵן מִמְּשִׁיכִים וּמִפְּקַחִין עָלָיו אֶת הַגָּל עַד שֶׁמוּצִיאִים אוֹתוֹ, וְאִם מִצְּאוּהוּ מֵת, יִנְיַחוּהוּ כֶּךָ עַד מוּצְאֵי שֶׁבֶת, פִּיּוֹן שֶׁהִמַּת אֶסּוּר בְּטִלְטוּל.

מי שֶׁנִּפְלָה עָלָיו מִפְּלֵת בְּשֶׁבֶת, סָפֵק הוּא שָׁם סָפֵק אֵינוֹ שָׁם - אֶפְלוּ שְׁאִין יָדוּעַ בְּבִירוֹר שִׁישׁ שֶׁם אָדָם, סָפֵק חֵי סָפֵק מֵת - אֶפְלוּ שְׁאִין יָדוּעַ שֶׁנִּשְׁאָר בְּחַיִּים, סָפֵק נִבְרִי סָפֵק יִשְׂרָאֵל - אֶפְלוּ שְׁאִין יָדוּעַ שֶׁהוּא יְהוּדִי, מִפְּקַחִין עָלָיו אֶת הַגָּל, פִּיּוֹן שֶׁסָּפֵק

משנה ח

חֲטָאת וְאִשָּׁם וְדָאִי מְכַפְּרִין. מִיִּתָּה יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפְּרִין עִם הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה מְכַפְּרַת עַל עֲבֻרוֹת קְלוֹת עַל עֲשֵׂה וְעַל לֹא תַעֲשֵׂה. וְעַל הַחֲמוּרוֹת הִיא תּוֹלָה עַד שִׁיבֵא יוֹם הַכְּפוּרִים וַיִּכְפֹּר:

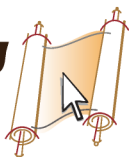
מְשַׁנְתָּנוּ מְבַאֵרֵת אֶת דִּינֵי הַכִּפּוּרָה הַשּׁוֹנִים: קְרִבְנוֹת הַטָּאֵת, וְאִשָּׁם וְדָאִי - אִשָּׁם הִבָּא עַל עֲבִירָה בְּרוּרָה שֶׁעָשָׂה הָאָדָם [לְמַעַט מִ'אִשָּׁם תְּלוּי', הִבָּא עַל הַסִּפְקָא], מְכַפְּרִין עַל הָאָדָם, אִם עָשָׂה תְּשׁוּבָה, וְכֵן מִיתָה וְיוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפְּרִין עִם הַתְּשׁוּבָה. הַתְּשׁוּבָה לְבִדָּה מְכַפְּרֵת עַל עֲבֵרוֹת קְלוֹת, וְהִינּוּ עַל עֲשָׂה וְעַל לֹא תַעֲשֶׂה. וְעַל הָעֲבֵרוֹת הַחֲמוּרוֹת הִיא [הַתְּשׁוּבָה] תּוֹלָה, עַד שְׂבִיבָא יוֹם הַכִּפּוּרִים וְיִכַפֵּר.

משנה ט

הַאֹמֵר, אֶחָטָא וְאִשׁוּב, אֶחָטָא וְאִשׁוּב, אֵין מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. אֶחָטָא וְיוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אֶת זֶה דָּרַשׁ רַבִּי אֱלֵעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, מִכָּל הַטָּאֵתִיכֶם לְפָנַי ה' תִּטְהַרוּ, עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לְפָנַי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין, וּמִי מְטַהֵר אַתֶּם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם. וְאֹמֵר מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל ה', מַה מְקוּהַ מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אִף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל:

וּמְלִשׁוֹן 'לְפָנַי ה'' יֵשׁ לְלַמֵּד שָׂרָק עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. אֲכַל עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, לְפָנַי מִי אַתֶּם מְטַהְרִין מְחַטְאֵיכֶם, וּמִי מְטַהֵר אַתֶּם, אֲבִיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם. וְאֹמֵר, 'מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל ה'', מַה - כָּשֶׁם שֶׁמְקוּהַ מְטַהֵר אֶת הַטְּמֵאִים, אִף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל.

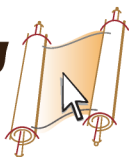
אָדָם הַאֹמֵר, אֶחָטָא וְאִשׁוּב בַּתְּשׁוּבָה, אֶחָטָא וְאִשׁוּב, אֵין מְסַפִּיקִין בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. הַאֹמֵר אֶחָטָא וְיוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר עַל עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר. עַל עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ, אֵין יוֹם הַכִּפּוּרִים מְכַפֵּר עַד שְׂיִרְצָה אֶת חֵבְרוֹ. אֶת זֶה - חֵלּוּק זֶה, בֵּין עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְחֵבְרוֹ לְבֵין עֲבֵרוֹת שְׂבִין אָדָם לְמָקוֹם, דָּרַשׁ רַבִּי אֱלֵעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה, נֶאֱמַר בְּפִסּוּק 'מִכָּל הַטָּאֵתִיכֶם לְפָנַי ה' תִּטְהַרוּ,

תפילה לאחר הלימוד:

אָנָּא יי מְלֵא רַחֲמִים, אֲשֶׁר בְּיַדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חַי וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יְהִיָּה נָא לְרֵצוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וְתַפִּילַתְנוּ בְּעֵבֹר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני), וְנִמְוֹל נָא עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל, לְפִתּוּחַ לֵה שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, וְשְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וְתִקְבַּל אוֹתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֵיבָה, וְשִׁלַּח לָהּ מִלְּאֲכִיךְ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוֹרִים לְהוֹלִיכָהּ וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נִשְׁמַת הַצַּדִּיקִים וְהַצַּדִּיקוֹת חֲסִידִים וְחֲסִידוֹת, לְיַהֲנוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתְּךָ, לְהַשְׁבִּיעָה מְטוֹבְךָ הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמַנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֶדְוָה וּבְשִׂמְחָה וְשָׁלוֹם, בְּדַכְתִּיב יָבֹוא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל מְשַׁבְּוֹתֶם הַלֵּךְ נִכְחוֹ, וּכְתִיב 'עֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל מְשַׁבְּוֹתֶם' וּכְתִיב 'אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחַד וְשָׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְּךָ'. וְתִשְׁמֹר אוֹתוֹ מִחֵיבוֹט הַקֶּבֶר, וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה, וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו, כִּי אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא, וְזִכּוֹר לוֹ זְכוּיוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ לְדַשֵּׁן עַצְמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצֶּפּוֹן לְצַדִּיקִים, דְּכַתִּיב 'מָה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ' וּכְתִיב 'שִׁמְרָה כָּל עַצְמוֹתָיו אֶחָת מִהֲנֶה לֹא נִשְׁבְּרָה'. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרַד וְשִׁאֲנָן מִפְּחַד רָעָה, וְאַל יִרְאֶה פָּנָיו גִּיהֲנֹם, וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוֹר הַחַיִּים, וּלְהַחֲיוֹתוֹ בְּתַחֲיִית הַמֵּתִים עִם כָּל מְתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן.

יהודי יקר!

כמה נרות אתה יכול להדליק לבד?
כמה משניות אתה יכול ללמוד לבד?

**בהישג ידך:
אלפי יהודים ילמדו משניות לעילוי נשמת יקירך!**

ארגון 'שתי הלכות ביום' שולח מידי יום כ-60,000 הודעות מייל המכילות תוכן תורני בקרוב ל-20 מסלולי לימוד שונים, בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית. ביכולתך להיות שותף פעיל בלימוד תורה של רבבות יהודים, ולהנציח את זכר יקירך במקום הגורם לעילוי נשמה הגדול ביותר - בלימוד תורה!

בתרומה חד פעמית של 200 ₪ יופיע שם יקירך בתאריך הרצוי לך בראש לימוד המשנה המבוארת, הנשלחת מידי יום לכ-3,500 מנויים בדואר האלקטרוני! כמו כן ניתן להקדיש לימודים שונים במסלולים רבים ומגוונים הנשלחים מידי יום בדואר האלקטרוני.

לפרטים, לתרומות ולהנצחות: 0765-404-360
במייל: donations@2halachot.org
באתר: www.2halachot.org

כמו כן אנו מזמינים אותך להצטרף לאחד או יותר מהלימודים של 'שתי הלכות ביום', הנשלחים חנים מידי יום לרבבות מנויים!
למגוון האפשרויות ולהצטרפות למסלולי הלימוד, היכנסו לאתר www.2halachot.org או במייל: office@2halachot.org

